

S.M.R.K.

číslo 60

Skautský měsíčník střediska Junáka Křtiny

<http://junak.euweb.cz>

červen 2004

Závod vlčat a světlušek

v Domašově

sobota 15. 5. 2004

Dne 15. 5. 2004 jsme se sešli v sedm hodin na náměstí, odkud nás něco po sedmé zavezli – pan Gregor, Hanka Drápelová a Standa Koudar do Domašova. Tam jsme se s nimi rozloučili a dále putovali kousek lesem na louku, kde už stál hlavní stan a kam přicházelo spoustu vlčat a světlušek se svými vedoucími. A kdo tam vlastně byl? Světlušky nás reprezentovaly v plném počtu – Terka, Jablíčko, Motýlek, Myška a Beruška. Vlčata jeli pouze tři – a to Baty, Kája a Lukáš (ostatní z části skolila nemoc a z části nevím co). Jako doprovod jel Zbyněk a já.

Po zaregistrování jsme se šli usadit kousek opodál do lesa, kde jsme ještě došivali poslední nášivky, postavili jsme si stan pro případ, že by pršelo a těšili se na zahájení. Ještě před zahájením jsme se domluvili s některými středisky a „vypůjčili“ si od nich 3 vlčata z Veverské Bítýšky a 1 světlušku ze Židlochovic, abychom doplnili naše „hlídky“, protože podmínkou závodu bylo, aby jedna hlídka byla složena ze 6 vlčat nebo světlušek.

Po zahájení jsme si vylosovali čísla pořadí (sv. 7, vl. 16) a už jen netrpělivě čekali na start. Světlušky zanedlouho vyrazily na hodnocení krojů a povinného vybavení (skautská průkazka, tužka, KPZ a píšťalka) a chvíli poté na start. Vlčata si čekání vyplnili různými hrami a docvičováním některých úkolů, které je mohly potkat na trase závodu. Když vyrazili na start i oni, začali jsme se Zbyněkem chystat dřevo na ohniště. Zanedlouho dorazily do cíle světlušky a pomohly nám s chystáním dřeva a vařením oběda. Během toho nám vyprávěly zážitky z různých disciplín (např. zdravotvěda, uzlování, dopravní značky, rostlinky, živočichové, překážková dráha, turistické značky).

/pokračování na straně 4/

V červnu nás čeká středisková výprava do Tišnova! * Hodnocení činnosti v měsíci květnu *

Reportáže ze závodů vlčat a světlušek v Domašově, hlídání parkoviště

během křtinských poutí a prodloužené schůzky Tygrů * Kronika 13. letního tábora

Junáka Křtiny – jedenáctý až patnáctý (poslední) den *

Hlásná trouba

I. Naše nejbližší akce

- **SBAL SE A VYPADNI '04 – R+R AKCE** **sobota 12. 6.–13. 6. 2004**
„Jestli se vám líbila Zřícenina, tak tohle bude ještě horší (následuje šílený smích).“
Kdy: sraz v sobotu v 10.00 h u Horní klubovny, v neděli končíme někdy v podvečer
Vybavení: věci na přespaní v klubovně, **vybavenou KÁPÉZetku, kroj**, deník, tužku a všechno o čem si myslíte, že se vám bude hodit a nějaké pracovní oblečení
Tato akce se bude skládat ze dvou částí – v sobotu se vrhneme na předtáborové přípravy v klubovně a na neděli je připraven velký závod. Udělejte si čas a přijďte.

zve Warden
- **STŘEDISKOVÁ VÝPRAVA DO TIŠNOVA** **sobota 19. 6.–20. 6. 2004**
„V tomto čase se vypravíme na prázekum Tišnova a okolí – rezervace Květnice, Králový jeskyně, . . .“
Sraz: v sobotu v 7.00 h na autobusové zastávce směr Brno
Návrat: pro vlčata a světlušky je výprava jednodenní, návrat tedy v sobotu večer, skauti, skautky a RR+OS návrat v neděli večer
S sebou: V. P. 3 (vl. a sv.), V. P. 4 (ski, sky, RR, OS), suroviny na vaření, vodu, baterku a skautský kroj (bude bodován)
Více informací se dozvíte na družinovkách.

Warden
- **PRODLOUŽENÁ SCHŮZKA TYGRŮ „Tygří džungle“** **čtvrtek 24. 6. 2004**
Sraz: v 15.15 h u skautské nástěnky na náměstí ve Křtinách (autobus z Habrůvky v 15.07 h)
Návrat: chlapci z Habrůvky budou mít ukončení v 18.00 h u hasičské zbrojnice v Habrůvce, chlapci ze Křtin v 18.30 h na náměstí ve Křtinách
S sebou: věci na prodlouženou družinovku V. P. 2, špekáčky a chleba
Vypravíme se na jedno z tajných družinových míst Tygrů, vyhodnotíme celoroční bodování, budeme opékat špekáčky, hrát hry, . . . Bude to poslední družinová výprava v tomto skautském roce, určitě přijďte!

Přema, Zbyněk

II. Organizační

- **STŘEDISKOVÁ RADA** **pátek 25. 6. 2004**
Rada se uskuteční opět poslední pátek v měsíci – v době 20.00–21.30 h v Dolní klubovně. Zváni jsou všichni členové střediskové rady, všichni vedoucí a rádcové družin a členové „Pracovních kruhů“.
- **POSLEDNÍ INFORMACE PŘED 14. LETNÍM TÁBOREM JUNÁKA KŘTINY**
Poslední informace před táborem (doplňující informace, seznam vybavení, návod na ušití kapsáře . . .) obdrží všichni, kdo odevzdali závaznou přihlášku, nejpozději do pátku 11. 6. 2004. Případné další dotazy rád zodpovím.

Warden

III. Středisková bodovací soutěž – „S. B. S. 100“

• Vyhodnocení „S. B. S. 100“ za květen 2004

Místo	Jméno jednotky	1. účast (max. 20 b)	2. chování (max. 10 b)	3. kronika (max. 20 b)	4. výprava (max. 10 b)	5. úkol (max. 10 b)	6. výcvik (max. 20 b)	7. brigáda (max. 10 b)	Celkem (max. 100 b)
1.	Ještěrky	19,0	9,0	20,0	0,0	8,0	20,0	0,0	76,0
2.	Tygři	13,0	9,5	15,0	10,0	7,0	20,0	0,0	74,5
3.	Jestřábi	11,0	10,0	0,0	0,0	0,0	20,0	10,0	51,0
4.	Kočky	17,0	10,0	0,0	0,0	0,0	16,0	0,0	43,0

Pořadí po osmi měsících: 1. Ještěrky (682,1 b), 2. Jestřábi (672 b), 3. Tygři (623,7 b), 4. Kočky (585,5 b)

Galeony	květen	Celkem
Kočky	1	8
Ještěrky	výprava	14 – výp.
Jestřábi	2	17 – výp.
Tygři	3	8

• Střediskový úkol S. B. S. na červen 2004

- do 25. 6. 2004 odevzdejte vedoucím vyplněnou kuchařskou kartu, kterou dostanete na družinových schůzkách (10 b)

Víťa

IV. Různé

• Narozeniny

V červnu slaví narozeniny Jakub Švenda (1. 6.), Tereza Meluzínová (12. 6.), Stanislav Koudar (12. 6.), Stanislav Příkryl (13. 6.), Martin Vojáček-Jack (17. 6.), Jakub Stano-Stopař (18. 6.) a Michal Uhler-Doktor (22. 6.) – blahopřejeme!

Živá kronika

Hodnocení měsíce května

Roj světlušek – Ještěrky: V májovém měsíci se světlušky zúčastnily 4 družinovek a závodu vlčat a světlušek. Během družinovek jsme se zaměřily hlavně na přípravu na závody, holky si také splnily něco málo do 1. hvězdy a většina si splnila odborku zdravotníka. Chování bylo až na malé výjimky dobré a účast dosáhla 96,4 %.

Marťa

Družina skautek – Kočky: V měsíci květnu jsme se na schůzkách setkaly celkem čtyřikrát. Stihly jsme na nich zopakovat spoustu věcí... morseovku, poznávání květin, dřevin, naučily jsme se historii skautingu (která neměla moc velký úspěch), uzly a vlastně ještě mnohem víc.

Výpravu jsme kvůli poutím nestihly, ale v červnu určitě někam vyrazíme (nejspíš i s Brodiem, Míšem a Soňou). Účast na činnosti se docela zhoršila (83 %), ale věřím, že se to zlepší! Protože ten, kdo přišel o družinovku s „úvazem“, přišel fakt o hodně!

Zuzka

Smečka vlčat – Tygři: V květnu se naše smečka sešla na třech běžných schůzkách, jedné schůzce prodloužené – Výpravě za fosíliemi a tři naši členové se zúčastnili okresního kola Závodu o totem náčelníka. Na

schůzkách jsme se věnovali přípravě na závody, vlčata hodně pokročila v plnění Stezky vlčat a samozřejmě jsme si také hodně hráli a závodili ve všem možném.

Na okresních závodech nás reprezentovali Kája, Celer a Lukáš G. Společně se třemi vlčaty z Veverské Bítýšky, které doplnily stav naší hlídky na předepsaných šest dosáhla naše hlídka šestého nejlepšího výsledku ze všech hlídek vlčat (hlídek vlčat bylo 15). Mezi kombinovanými hlídkami byli dokonce druzí nejlepší. Škoda, že jsme neměli kompletní hlídku. Myslím že bychom měli na medailové umístění. Všichni si zaslouží pochvalu za dobrou reprezentaci oddílu. Za dva roky to jistě bude ještě lepší a snad konečně vyšleme kompletní šestku.

V květnu nás hodně trápila nemocnost, protože neštovice dosáhly i na naše vlčata. Celková účast na činnosti byla 60 %. V květnu jen jednou přišel Nevča a to jen proto aby nám řekl, že dále už chodit nebude, protože mu nevyhovuje čas schůzek. Uvidíme zda si to nerozmyslí. Přišel se však podívat další nováček z Habrůvky – Filip. Na vedení se opět podíleli společně Přema a Zbyněk.

Zbyněk

Družina skautů – Jestřábi: Na začátku tohoto měsíce měly proběhnout dvě družinovky pod vedením Štůfy a Jirky, ale jak jsem slyšel, tak na obou byla tak mizivá účast, že byly zrušeny. Je to škoda, protože oba dva měli jistě připravený kvalitní program, který tak přišel vniveč. Na dalších dvou družinovkách jsme se věnovali morseovce, morseovce a taky ještě trochu morseovce. Navíc jsme po lese naháněli pruhovaný trenky (jedna bojová hra) a po Křtinách rozvěšovali cedule zvoucí k návštěvě parkoviště. Na parkovišti pak skauti vydatnou měrou přispěli ke zdárnému průběhu celého podniku. Účast, hlavně díky nevydařenému začátku měsíce, poklesla na pouhých 56 %. Ale věřím, že v červnu vše doženeme.

Warden

Reportáže z proběhlých akcí

Závod vlčat a světlušek v Domašově

sobota 15. 5. 2004

/dokončení ze strany 1/

Jakmile přiběhli i kluci, začali jsme servírovat oběd – výborně jsme si pochutnali na francouzské polévce (samozřejmě z pytlíku), špekáčkách a opékaném tvrdém sýru. Jelikož náš oheň byl jediný v širokém okolí, vůně našich špekáčků přilákala spousty skautských bratrů a sester. Až jsme se najedli, světlušky a vlčata si vyplnili volný čas prolézáním „pavučiny“ (různě propletlá lana mezi dvěma stromy), šiškovou bitvou . . .

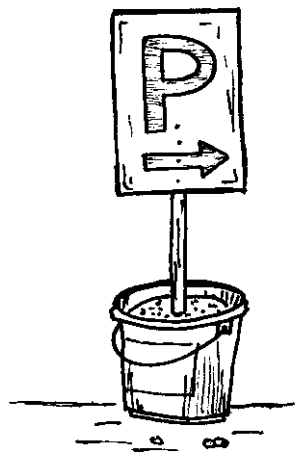
Po nekonečném čekání na výsledky jsme se všichni seřadili před hlavním stanem a s napětím čekali, jak se kdo umístil. Světlušky i vlčata měli být hodnoceni mimo závod, jelikož jejich hlídka nebyla kompletně z jednoho střediska, ale díky mírným zmatkům v řadách organizátorů byly holky zařazeny do kompletních hlídek. Takže výsledek, který jsme se dozvěděli zněl: vlčata se v mimozávodním pořadí umístila na 2. místě (zde se hodnotili světlušky a vlčata dohromady). Světlušky se v závodním pořadí (hodnoceni kluci a holky zvlášť) umístily na 2. místě a pokud by byly hodnoceny mimo závod, tak by obsadily 1. místo. No prostě zmatek nad zmatek, tak doufám, že jste to alespoň trochu pochopili.

závod (+ křtinská hlídka) – vl.			závod (+ křtinská hlídka) – sv.			mimo závod – vl. a sv. dohromady		
pořadí	oddíl, středisko	body	pořadí	oddíl, středisko	body	pořadí	oddíl, středisko	body
1.	Oslavany	262,5	1.	Domašov, Pomněnky	250,5	1.	Křtiny	243,0
2.	Šlapanice vlčata II.	243,0	2.-3.	Pozoříce, Berušky	243,0	2.	Poz-Mok-Beruš	225,5
3.	Ochoz – Jeřábi	238,5	2.-3.	Křtiny	243,0	3.	Křtiny-Veverská Bítýška	225,0
4.	Veverská Bítýška	234,5	4.	Šlapanice II.	240,5	4.	Ivančice-Židlochovice	216,0
5.	Pozoříce 3. oddíl	233,5	...	...	...	...	...	...
6.	Křtiny-Veverská Bítýška	225,0	...	...	...	...	...	...
7.	Šlapanice II.	222,0	...	...	...	...	...	...
účastníků celkem cca 15			účastníků celkem cca 14			účastníků celkem 8		

Jako cenu kluci dostali zápisníky a holky uzlovačky a knížku. Po vyhodnocení a rozdělení všech cen jsme ještě dostali pamětní lístečky a kožené placičky a pak už jsme si jen zabalili stan, došli na autobusové nádraží (ještě před odjezdem jsme stihli vypít kofolu v tamější hospůdce) a odjeli zpět do Křtin.

sesmolila Marťa

Jak to bylo letos s parkovištěm?

Vše tradičně začalo již před Malou poutí – během týdne obec posekla část louky, my jsme orazítkovali lístky, sepsali seznam služeb a vytáhli z hlubin zapomnění naše staré poutače (cedule s velkým P zasazená v kýblu s pískem). A v sobotu ráno se v 6.30 sešla první služba.

Návštěvnost na Malé pouti bývá tradičně nižší, ale letošní rok strhal veškeré rekordy. Díky nepřízní počasí během celého víkendu museli lidé ve službě málem běhat okolo parkoviště aby se zahřáli.

Další pátek jsme naši propagaci ještě vylepšili o velké cedule s nápisem PAR-KOVIŠTĚ, které skauti spolu se mnou rozvěsili snad po celých Křtinách. Tyto cedule vyrobil bratr Baukin (Jiří Láznička), ten také vyprodukoval modré trička se znakem Křtin, které jsme hned přijali za své služební dresy. Veškerá tato opatření přinesla své ovoce a auta se jen hrnula. V neděli jsme, díky pěknému počasí, apoštolskému nunciovi a kolotočům, museli dokonce na hodinu zavřít celé parko-

viště, protože jsme už neměli místo.

Suma sumárum jsme vytrhali skoro 4 bloky lístků a zaparkovali nespočet aut.

Na službách se vystříдалo celkem 13 lidí, kteří dohromady odsloužili něco okolo 175 hodin – zde je máte jmenovitě:

Za skautky pomohly Doktorka (Zuzka Lišková) a Nikita (Nikola Ludvíková).

Barvy skautů hájili Jirka (Pindák), Keša (Martin Olejníček), Stopař (Kuba Stano) a Tom (Pavloň).

A za starší se do čela služeb postavili Marťa (Zapletalová), Liba (Sekaninová), Katka (Říhová), Zuzka (Korčáková), Chvost (Zdeněk Šulc), Přema (Drápela) a já. Na chvíli vypomoct však přišlo ještě nespočet dalších lidiček (Jack, Kamča, Dunka...)

Touto cestou bych tedy rád všem, kteří na parkovišti přežili, poděkoval za jejich obětavost (sežeňte někoho, kdo vám v sobotu vstane v 6 hodin ráno) a výdrž. **DÍKY!**

Warden

Prodloužená schůzka Tygrů „Za fosíliemi“

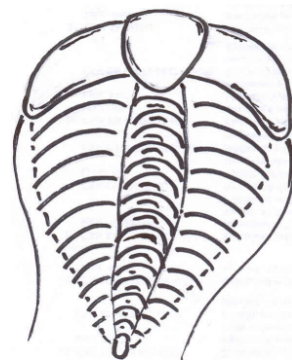
čtvrtek 27. 5. 2004

Poslední schůzku v květnu jsme se vypravili na průzkumnou cestu údolím Křtinského potoka. Setkali jsme se na náměstí už ve čtvrt na čtyři a po přečtení posledního zápisu z kroniky jsme vyrazili. Šli jsme po silnici směrem na Adamov až k Výpustku kde jsme sešli k velkému státem chráněnému smrku. Tam jsme si chvilku odpočinuli, zapsali body za drobné soutěže, zkontrolovali věci připravenosti a tentokrát hlavně skautské zápisníky. Většina vlčet si je pěkně vede a má v nich nalepeny pamětní lístky, diplomy a další materiály, které během naší činnosti získávají.

Dále jsme pokračovali korytem vyschlého (propadlého – byli jsme kousek za propadáním Křtinského potoka) potoka. V měkkém dně potoka jsme viděli hodně stop srnek ptáků a také lišky. Našli jsme tam také prázdnou nábojnici z protiletadlového kulometu asi z války. Také jsme si zazávodili v překonání koryta potoka po ležícím kmeni stromu. Korytem potoka jsme šli až k pomníku partyzánů pod jeskyní Jestřábkou. Od něj jsme vystoupali až k jeskyním Kanibalce a Jestřábce a prozkoumali její okolí. Našli jsme tam otisky pravěkých rostlin a živočichů z doby kdy se v těchto místech nacházelo moře. Zkoušeli jsme si také jak bychom zachránili kamaráda, který spadl do rokliny. Každý si vyzkoušel jak se vyleze prudká stráň s pomocí jištění lanem.

Čas naší schůzky se pomalu chýlil a tak jsme vyrazili na zpáteční cestu. Ještě jsme prozkoumali jednu malou jeskyňku a pak už jsme rychlým pochodem vyrazili ke Křtinám. Cestou jsme hráli hádankářskou hru a povídali si a také neustále čekali na našeho nejmladšího – Davida, který nám sotva stačil. Kluci z Habrůvky však autobus domů stihnuli a schůzku jsme ukončili něco málo před půl sedmou na náměstí ve Křtinách.

Zbyněk

Kronika 13. letního tábora Junáka Křtiny (6)

„Tábora zlatokopů“

11. táborový den

Ráno měla většina z nás paštikovou pomazánku kromě Brodyho, který si dal chleba s máslem a medem. Tu ránu na prstě má pěkně zhnisanou a tak na ni dostal mastičku cicadermu a má ten celý prst oteklý. Do svačiny vyprávěl Petr skautům a skautkám o vybavení na jednodenní výpravu s přenocováním. Všichni si donesli, to co by si sebou vzali, lehli si na spacáky a karimatky, a Petr jim dělal názornou přednášku se svým spacákem do -15°C , botama a teplýma nepromokavýma ponožkama, bundou a kalhotama, které nepromoknou ani pod sprchou, jak dát oblečení do pytle a teprve pak do batohu atd. Po svačině se hrál boj o vlajky v lese za latrinama.

Vlčata vařila oběd a po klidu se starší s Přemou vydali s gemama do údolí Velkého děsu. Já, Marťa, Boris jsme šli do Olšan se světluškami a vlčaty. Hanka s Jeníčkem zůstala v táboře jen s autem a eurotelem, co tam nemá signál. Říkala mi, že tam odpoledne přišel jeden Ukrajinec, co kousek dál s dalšími sekl trávu kolem malých smrčků (tam v kopci nad Brodyho tábořištěm, co jde vidět z latrín) a chtěl něco proti pálení záhy. Ti ukrajinci už ten den prošli naším táborem s kosama v rukách, zrovna když jsme jedli oběd.

Já a Zuzka Lišková jsme šli trochu pomaleji než ostatní a když jsme byly u obrázku na stromě u cesty, kde bylo napsáno, že umřel na mrtvici nějaký pán, co blízko v tom lese bydlel, jel kdosi zezadu na kole. Byl to Petr a předjel nás za další skupinkou. Když se u toho obrázku, co jsem vám popisovala, zahne z cesty přímo do lesa, dojde se prý k něčemu, co byste vůbec nečekali, jak mi Zuzka popsala. Dojde se k lesnímu jezeru ohromnému svou velikostí s leknínama uprostřed.

Když jsme se vrátili po koupání do tábora, asi ve 20 h, měli jsme druhou večeři, chleba s pomazánkovým máslem, a pak nástup. Někteří malí se ale i na nástupu, kdy už bylo dost chladno, nepřevlékli do dlouhých kalhot a taky to pak Baty odesl, když mě Zuzka Lišková na hlídce budila, že Baty dost kašle. Ale trochu popořádku.

Na hlídce světlušek někdo obcházel tábor, házel kameny do potoka a zrovna na hlídce Zuzky Liškové a Adélky. Probudily teda Marťu a šly se kouknout před týpko. Jenže za chvíli přišla zpátky do týpka Marťa a říkala, že tam venku u hangáru někdo fakt je. Tak jsem vstala i já a šly jsme se podívat před týpko. Slyšely jsme něčí hlas, někoho velkého. Měly jsme všechny čtyři strach, co když má ten člověk zbraň, a taky my jeho nevidíme, ale on nás jo, jak stojíme jako sochy před rozzářeným týpkem, ve kterém se topí. Uslyšely jsme hlas nějakého malého kluka a schovaly jsme se za Hančino týpko, aby na nás neviděli. Za chvíli nějaká postava přeběhla po cestě k Milušce a tak to už jsme zavolali poplach. Jenže v táboře jsme byli jen malí a Petr s Borisem, takže stejně všichni dál spali.

Za chvíli se celá noční návštěva vrátila: Vlado Ifka se sestrou Luckou, Terka Stelzelová s klukem a Terka Slámová. Vlado popisoval, že vzali baterku z kuchyně, napsali na papír: BYLI JSME TU, ale pak se lekli jedni druhých a utekli a Vlado přitom zavadil o cedulku u kamen (RIZIKOVÁ OBLAST), vyvrátil ji a narazil na lana od hangáru a škrábl se do víčka o ty lana. Ptali se po Zuzce, ale když zjistili, jak málo nás v táboře je, jeli autem zase dál a troubili. Jo a ten kluk byl Michal od Fausta.

12. táborový den

Ráno jsme byli v táboře jen já, Warden, Marťa, Boris a Hanka s Jendem, světlušky a vlčata. Přema se skautama a skautkama přespali na Jelenici (na Děsu hrůzy).

Z dnešní noci jsme však měli dva nemocné. Batyho a Zbyněčka. Hanička s nima jela dopoledne do Křtin k doktorce a ještě vzala i nachlazeného Borise a Petra. Vlčata zůstala doma, Boris s Petrem se vrátili se spoustou prášků a že mají ležet. Petr se odpoledne trochu prospal, ale pak šel stejně chystat nějakou hru. Marťa se světluška a vlčetem Kájou šli objevovat zlato směrem k Hájenkám. V táboře jsem zůstala já s Jeníčkem a připravovala oběd pro tábor.

Odpoledne se hrály letecké závody s ešusama a vodou z potoka. V noci na hlídkách byl poplach. John Stuart se zlobil a na stožár nám nožem s marmeládou (jako krev) připíchl výhružný dopis.

13. táborový den

Ráno jela Hanka pro vodu s Přemem místo s Borisem. Já jsem dávala svačinu Jeníčkovi, dnes už o půl desáté. Warden měl pro světlušky a vlče Káju připravený závod družin. Naučil je dřevařskou smyčku a poslal do lesa na dřevo. To měli dotáhnout pomocí úvazů a té dřevařské smyčky do tábora, nařezat na pěkná polínka a připravit si tak zásoby dřeva na tuhou zimu, jako by byli na Aljašce. To dřevo pak mohli mít do týpek. Kája dotáhnul dřevo z lesa jako první, táhnul je za sebou na úvaze a hned začal řezat. Jenže byl sám a tak bylo docela nefér závodit proti 6ti světluškám. Vyhrály světlušky, ale Kája mi říkal, že ta jeho hromada byla stejně větší. Ke konci závodění přijel velký nákladák s přívěsem a velkými čelistmi a naložil klády před týpkama a odvezl je. Skauti a skautky se vydali zase za zlatem Johna Stuarta.

Po svačině šel Petr vysílat morseovku pro skauty a skautky s praporkama a skauti vařili s Hankou oběd. Přema s Kájou si šli vyřezávat šípy na luk a světlušky si plnili body do stezky (poznávání listů stromů atd.).

Odpoledne jsme hlasovali a rozhodli se, že si ještě naposled zajdeme do Olšan k rybníku. Tentokrát jsme šli všichni i se skautkama a skautama. V táboře zůstala Hanka s Jeníčkem, ale i Petr a Keša. Kája potkal u rybníka bráchu. Bylo pěkně teplo, ale voda studená a na místečkách teplá, jako vždycky. Jirka si chtěl skládat odborku plavce, ale Klára mu po několika hotových bodech, kdy plaval na určitou vzdálenost, ponořil se do vody až na dno asi 2 metry a vytáhl sebou kus bahna a skočil z prkna do vody (asi ze dvou metrů), řekla, že musí složit jakési dva body z něčeho jiného a to jiné je, že musí splnit čtyři z dvanácti dalších bodů, no prostě, celé se to nějak zamotalo, takže nevím, jak to nakonec dopadlo.

Večer, jak jsme se vrátili do tábora, jsme se rozloučili s Kešou, Hanka ho odvezla k Hájence, protože tam na něho čekali rodiče a pojedou s ním k moři. My jsme zatím každé týpko dostali kuře a opékali si ho v týpku. Začal se ale zvedat pořádný vítr a my čekali na bouřku. Na hlídkách kolem půl 11 vnoci už se blýskalo, že bylo vše vidět jako ve dne, a navíc Petr uviděl někoho za hangárem. Byl to ale asi jen vítr, který odfouknul plachtu na okně v kuchyni. Richie pak procházel cípek kolem popelovky ale neměl pořádné světlo. Hlídat v hangáru při bouřce bylo fakt děsivé. Ty stromy za hangárem jsou to nejvyšší, co tam je, a hlídat z týpka, to by se asi moc neuhlídalo. Zuzka tam měla alespoň chvíli Richiho. Pak ale někdo uviděl, jak dva utíkají k Milušce. Menší jsme nechali při té bouřce v týpkách, ať si opíkájí kuřata (světlušky stejně ojedli jen křídýlka a skauti ho už nesnědli, asi usnuli nebo co), a za chvíli se objevil Jack. Pobyli u nás všichni 3 asi do jedné ráno a když se trochu osušili, šli zase deštěm ke svému autu v kopci na cestě do Bukovinky. Už jsme jim totiž usnuli.

14. táborový den

Dopoledne si světlušky a vlčata vyráběli něco z kůže. Kája si udělal široký náramek na ruku, který se na ruku sešněroval šňůrkou z černé měkké kůže. Měl ho podobný, jako si ho vyrobil předtím Petr. Pak si někdo udělal z kůže turbánky (jen z plátku, neproplétané a se vzory z razidel, taky na šňůrky). Ty turbánky si udělal Petr pro Marťu a Nikola ludvíková. Štefan, Kája a některé světlušky (myslím, že Nikolka Matušková) si ještě zkusili vypálit obrázky na březové placičky. Brzo ráno, hned po rozcvičce, Petr a Ríša šermovali před týpkem, oba raději v rukavicích. Jeden ten meč moc dobře zvoní, je sice jen vyroben jako replika, ale takový meč byl prý dobře znám i ve Francii. Ten druhý je také replika, je lehčí, ale vůbec nezvoní. Po nějaké chvíli si to Ríša rozdál taky s Kájou (ten už toho zná ze šermování dost) a pak s Chvostem a se mnou.

V průběhu oběda hrála Liba na kytaru před kuchyní, Ríša spal vedle na celtě a tak nás bylo kolem Liby

hodně. Chvostá s Petrem a Jirkem se zase prali (to mají od Brodyho). Ještě jsme taky vyzkoušeli meče, ale Dunka dostala pěkně čepelí přes pusku a trošku jí to nateklo (a má tam stroupek).

Odpoledne světlušky balily látkové stěny u náradí a skladu s potravinami, Petr vybouchal lavičky a stoly v jídelně a Liba se Štáfou rozebírali sprchy. Skauti odnesli do lesíka polena, co zbyla na těch místech, kde byly klády, a rozebrali se taky latriny kromě jedné a zdravotnický podsadám. Přijel i Zbyňa a dovezl Zbyněčka.

Navečer jsme hráli všechny družiny Přejchod přes Chilcootský průsmyk. Přivázání k sobě nebo jinak jsme běželi do lesa až k praporkům a zpátky do tábora.

Večer se skauti a skautky vydali za pokladem Johna Stuarta. Při stahování vlajky na večerním nástupu byl totiž objeven připíchnutý dopis. Petr zatím počítal body s mladšími, aby se mohli posunout na mapě o co nejdál. Vtom se vrátili starší s úlovkem. Jirka volal: „Máme kosti a lebku Johna Stuarta,“ a nesli něco v hadře. Když ale položili balík na zem, uviděli jsme zlaté valounky, pěkně velké, a drobné kousky zlata.

U táboráku skládala slib Terka a Míša Meluzínovi a Ríša hrál na kytaru a rozdělili jsme si zlaté valounky, pánev si necháme na středisku a v bodování na táboře vyhrála z malých Míša Meluzínová a ze starších Jirka Pindák. Kája celé odpoledne spal, no asi byl dost nedospalý a utahaný (každou noc nějaký přepad nebo nedodělané kuře), ale ze všeho se vyspal a tak teď zpíval zas tak pěkně. Áďa usnula na Marti. A nakonec usnuli v našem týpku skoro už všichni kromě Petra a Liby a mě a tak jsme ještě asi ve dvě ráno hráli a zpívali na kytary.

15. táborový den

Dopoledne jsme si balili kufry, menší si rozdělávali postele a pak (asi kolem půl dvanácté) odcházeli se mnou a Richiem do Křtin. Richie sebou táhl gemu s dvěma meči (ten jeden jsem mu pak nesla já) a když jsme byli u Bukovinky, předjela nás Hanka v autě. Ta už jela z tábora ten den podruhé. v lese před Bukovinkou jsme hráli slovní kopanou na poslení dvě písmena, aby se nám pořád neztrácela Adélka vzadu. Hned v prvním domě nalevo v Bukovince na nás štěkali lovečtí psi našeho lesníka Vaška Kalince. Ten zrovna sekl trávník a tak se nás ptal, jak to šlo a tak. Zuzka a ostatní si chtěli něco koupit na pití a tak jsme zašli do hospody (obchod byl v sobotu vpoledne zavřený). Pak jsme šli dál přes třeshňovou alej u Bukovinky, přes Lhotky a vyšli jsme u dvojité zatačky u Březiny. ve Křtinách se Zuzka s Nikšou hned oddělily, Áďa s Nikolkou taky a Terka s Míšou na náměstí. Kája šel s Richiem domů nahoru do kopce.

Na táboře zůstali všichni ostatní, i skauti a skautky. Měli ještě hodně práce, co se nestihlo předposlední den. Museli složit všechna týpka, kuchyň už bez laviček v jídelně a bez nářadovny a skladu jídla, Petrův podsadám, zbylou latrínu (vrtulník) a popelovku, zahladit ohniště a zarovnat rigolky a zasypat díry po umývárně a kuchyni. Nákladák dojel do Křtin ale až dost odpoledne, asi v 17 h, takže všichni všechno honem uklidili, protože noc a tma se rychle blížily. Naknop jsme to ale stihli. Ještě věci jako týpka a další pytle se uklidí do Zbyňkova přízemí až zítra v 17 h. Všichni byli večer už unavení a Chvost a další měli pořádný hlad.

A to je konec našeho letního tábora stráveném v létě roku 2003 v tichém, signály ani smogem ani prachem nedotčeném krásném údolí u Bukovinky zvaném ŘÍČKY, kam zabloudí kromě nás jen kopýtka plaché zvěře.

Kamča